

7. oddíl Rysové
Středisko M. Seiferta
Beroun

Rafty 2009

Dne 13.6. a 14.6.2009 jsme se již po druhé odvážili vyrazit na Berounku na raftech.

Zúčastnění:

Míša, Lenka, Honza, Šárka, Petr, Róža, Bill, David, Rosťa, Jana a Viki, Honzík a Jana, Kuba, Kája, Vlád'a, Matěj, Anička, Niky, Vít'a, Adam a Patrik.

Petr N. jako technické zabezpečení.

Lukáš a Adélka od neděle.

Celý týden jsem s nejhorsími obavami sledoval předpověď počasí. Sice mělo být na víkend hezky a teplo, ale ještě v pátek o půlnoci to tak nevypadalo, protože pršelo. Jako ostatně celý týden. Nakonec si počasí dalo přece jen říct a v sobotu ráno jsme se všichni sešli na hlavním nádraží v Berouně.

Vyrazili jsme vláčkem do Zbiroha, kde jsme přestoupili na autobus a nechali jsme se odvézt do Zvíkovce, odkud jsme vyrazili na raftech po řece.

Davidovi a Kubovi jsme vnutili nafukovací kánoi, kterou obětavě Lenka se Šárkou táhly z domova. Kluci po pár desítkách metrů zjistili, jak je jejich plavidlo vratké a nestabilní, a proto před malým zvíkovským jezem David opustil Kubu s tím, že raději půjde pěšky. Hodně dlouho jsme na Davida čekali, abychom ho mohli naložit do raftu.

Cesta po řece probíhala v klidu a pohodě do té doby, než se objevil jez pod Čilou, tam jsme zjišťovali, kudy se dá nejlépe sjet. Malá Viky si musela odskočit a když nastupovala do lodě, všichni jsme ji říkali, ať neleze po kraji raftu, jak jinak než zbytečně. Hup a měli jsme vedle lodi bójku v podobě Viky, která se pomalu od lodě vzdalovala. Jana jenž ji měla po celou dobu plavby na starosti vytřeštila oči a obětavě se za Viktorou vrhla do vln Berounky.

Vše dopadlo dobře, nikdo se neutopil a mohli jsme si sjet první pořádný jez.

Vyrazili jsme dál. Sice svítilo sluníčko, ale foukal studený vítr, alespoň byl v zádech, tak to jelo docela samo.

U Čertovi skály se Honza dobrák začal bavit tím, že všechny házel do vody. Ačkoliv se Lenka urputně bránila, nebylo jí to nic platné a ve vodě skončila také.

U rozvědčíka Petr vyprovokoval boj. V klidu a nenápadně projel okolo raftu, na kterém byla Lenka a pod Patrikem upustil z raftu vzduch. To se napadené posádce vůbec nelíbilo a tak zaútočila stejnou měrou na Petrův raft. Petr se mohutným skokem odrazil z lodi a setrvačností téměř přeběhl po hladině k útočící lodi a jal se upouštět znovu vzduch. Tentokrát z hlavního válce. Když už to vypadalo, že se raft potopí, Lenka zaútočila na Petra a kousla ho do ruky. Petr se stáhnul raději zpět. Lenka dofoukala raft a potom již klidným tempem jsme dojeli k Nezabudickému jezu. Díky nízkému stavu vody jsme museli rafty přenášet, jaká škoda. Pod jezem v kempu jsme zakotvili na noc.

Měli jsme to dobře načasované a ve chvíli, kdy jsme přirazili ke břehu, přijel i Petr s autem a našimi věcmi. Dřeva na oheň nikde moc nebylo, ale nakonec se nám podařilo přece jenom dát něco dohromady. Postavili se stany, udělal se oheň, uvařila se večeře a mohlo se veselít. Musím zmínit, že Lenka půjčila Davidovi a Rostovi staré áčko. Kluci při stavbě stanu všechny pobavili tím, jak jim to nešlo.

Po večeři nám Petr hrál na kytaru a já s Míšou jsme se k němu občas přidali.

Vlášu večer rozbolelo břicho a pořád ležel ve stanu. Nakonec Šárka musela Vlášu a jeho sestru Káju v noci odvézt domů.

Druhý den ráno přijeli Lukášek a Adélka. Zabalili jsme věci a vyrazili jsme na další plavbu. Míša s Davidem se přesunuli k Šárce, protože Petr odjel předešlého večera domů, tak aby nebyla jediná velká v posádce.

Viky byla hrozně šťastná, že jí přijela Adélka (chodí spolu do školky). Celé dopoledne si v lodi povídaly a hrály a potom se z ničeho nic div nepopraly, kvůli Milánkovi od nich ze školky. Nemohli se spolu dohodnout, čím je to větší kamarád. Docela sranda, když se hádají pětileté holčičky kvůli klukovi.

Bylo docela horko, tak jsme využili počasí ke koupání (konečně po třech týdnech špatného počasí). V úseku mezi Roztokami a Zbečnem jsme našli místo pro oběd. Na břeh se v těch místech špatně vystupovalo. Museli jsme přelézat z raftu na raft, abychom se dostali na břeh. A tady Lukáš spadl do vody a přitom mu odplavala bota neznámo kam.

Při vaření oběda si Honza všimnul lukášovi boty na hladině a já jsem se vydal pro ni na kánoi. Taky jsem zjistil, jaká se to loď záludná a vratká a při tom jsem vyzkoušel teplotu vody. Koupel byla docela osvěžující. Botu jsem vylovil. Hurá.

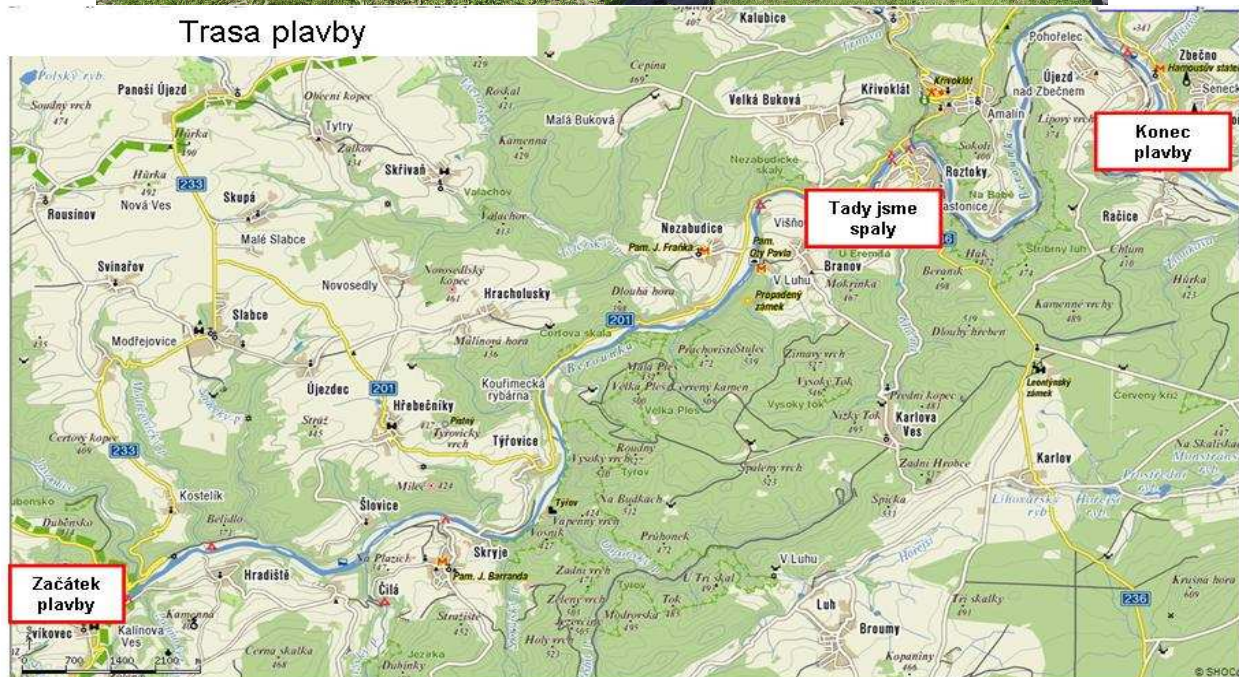
Po obědě jsme museli kopnout do vrtule, abychom stihli ve Zbečně předat loď a dojít na vlak. Bylo to akorát.

Na nádraží v Berouně jsme se rozloučili s tím, že příští rok pojedeme znovu.

Róža

Trasa plavby

Více fotek najdete na <http://www.rysove-beroun.cz/foto.html>